

У нас курсує додатковий щоденний поїзд Івано-Франківськ-Київ, тому провідники працюють повний робочий день, хоча керівники дільниць, цехів з меншою кількістю годин отримують менше зарплати. Тобто підходи до кожного цеху, до кожного працівника індивідуальні. Якщо є скарги від пасажирів, то ходимо по цехах разом із керівником і розбираємо кожен конкретний випадок. Ми звернулися до основного депю Чернівці, там є наша профспілка, щоб певній категорії працівників збільшити години, адже люди працювали, розуміючи скрутну ситуацію на залізниці, бо цінують роботу. Адже в Івано-Франківську на одне вакантне місце чи не найбільша кількість бажаних в Україні.

Святослав Бугай, голова профкому Тернопільської дистанції електропостачання:

– На засідання профкому дистанції винесли питання з охорони праці, з виплати заробітної плати, про підвищення зарплати, обговорювалось і звернення профспілки до

для нас вже не буде. Тож потрібно кожному профспілковому лідеру проводити зустрічі з людьми у колективах: говорити людям правду, розглядати кожне конкретне прохання. Профком повинен здійснювати контроль за робочим часом і за оплатою праці. Пропоную запровадити на вузлах зустрічі з працівниками служб та дорпрофсожу. На нашій конференції із локомотивної служби не було нікого, отак нас поважають. Щодо кредиту, то у нас 44 працівники взяли кредити у банках. Вони до мене звертаються, ми йдемо до бухгалтера, де вони пишуть заяву, на основі якої для вчасного погашення кредиту отримують зарплату двічі на місяць.

Іван Маційовський, в.о. голови об'єднаного профспілкового комітету Львівської дирекції залізничних перевезень:

– Політичні й економічні зміни, які відбуваються у нашій державі, вимагають від нас нових підходів до праці. Основне завдання на даний час, над яким ми повинні працювати,

працювати. Щодо статуту профспілки, то він вже застарілий, не відповідає вимогам сьогодення, тож усім разом потрібно попрацювати над його вдосконаленням. Також проблемою стало збільшення непотрібної паперової роботи. І найбільше такої роботи творить рада профспілки. Наприклад, хіба потрібно для профспілки створювати кадровий резерв? Я згідний, що голова профспілки повинен мати вищу освіту, але для члена профспілки це немає значення, для нього головне, аби були захищені його інтереси. Згідний з попередніми виступаючими, що люди не мають інформації про роботу профспілки.

Петро Мельник, голова профкому локомотивного депю Стрий:

– Минулий рік для мене був дуже важким, тому що наше підприємство реформувалося. Та найболючіше сьогодні – скорочення, адже розумію, як це принизливо для людини отримати попередження про скорочення. У нас отримали попередження 23 працівники. Та завдяки дорпрофсожу, підтримці Андрія

Голова дорпрофсожу Андрій Сенишин зазначив, що дорпрофсож зробить висновки, як краще працювати для того, аби рішення пленуму і статутні вимоги виконувалися:

– Першою програмою у нашій роботі є питання молоді. Молодь повинна відчувати, що ми про неї піклуємося – організуємо, наприклад, поїздки вихідного дня з п'ятниці до неділі теренами Карпат. Молодь потребує житла. На кожному вузлі для молодих людей повинен бути чи готель, чи гуртожиток, звідки б вони могли розпочати трудове життя. У Львові є майданчики під забудову, та нема коштів. Тож молоді люди, взявши кредит, могли б там організувати кооперації і за свої кошти будувати житло.

Друге питання – Лікарняна каса. Успіх цієї каси залежить від роботи лікарів. Якщо не буде скарг від наших працівників, ця справа матиме успіх. Незабаром проведемо нараду зі старшими медсестрами відділень, адже вони займатимуться основною роботою – замовлятимуть ліки, даватимуть їх за

потребують оперативного вирішення

Верховної Ради України, Кабміну, Президента України, вимоги профспілки до Державної адміністрації залізничного транспорту України. На превеликий жаль, залізничники не відчують підтримки від державної влади – ні копійки залізниці не було повернуто за відбудовані об'єкти соціальної сфери та залізничні об'єкти після стихійних лих.

Незважаючи на те, що ми дуже втратили у зарплаті, будь-якою ціною треба зберегти трудовий колектив. Наш профком вирішив вимагати від адміністрації залізниці скасувати з першого квітня неповний робочий тиждень.

Богдан Грицак, голова теркому Івано-Франківської дирекції залізничних перевезень:

– Розуміючи складну ситуацію, в першу чергу потрібно дбати про зарплату. Люди звертаються до профкому, та, не маючи коштів, чим можемо їм допомогти? Залишається безпосередньо працювати з людьми, до кожного питання підходити індивідуально. Ми побували у понад 40 первинних організаціях нашого вузла й переконалися, що у людей є питання, на які вони чекають відповіді. Добре, що дорпрофсож проводить семінари, навчання, де дізнаємося чимало корисної інформації. Та часто "ворогом" у цій ситуації є пасивність і байдужість самих людей, які чекають, що усе за них вирішить голова профкому. Підтримую пропозицію проведення єдиного дня засідань профкому. Вважаю, що при дорожньому комітеті профспілки доречно створити страйковий чи протестний фонд.

Євген Кемеш, електромеханік Мукачівської дистанції сигналізації і зв'язку, голова профкому:

– Кошти, передбачені для профспілкових організацій на культурно-масову, спортивно-оздоровчу роботу, на адресу нашого профкому останнім часом не надходили. Львівська залізниця у нас одна, фінансова служба теж одна, та, починаючи з жовтня минулого року, на наш рахунок не надійшло жодної копійки. Така ж ситуація і на Мукачівському вузлі. У той же час ми зуміли провести спортивні змагання, зустрічаємося з пенсіонерами, ветеранами Великої Вітчизняної війни, організуємо для них святкові обіди і продуктові пакети. Однак цього року цих коштів не буде. Що робити? Звідки взяти гроші?!

Вілій Проміньський, голова профкому локомотивного депю Здолбунів:

– Профспілкова організація локомотивного депю Здолбунів усвідомлює свої завдання у питанні статутних вимог. Звичайно, у нинішній ситуації доводиться перебудовуватися у своїй роботі. Розумію, що 0,3 відсотка

це домагатися своєчасної виплати зарплати, бо для цього працівник іде на роботу, забезпечення нормальних умов праці. А також запобігання необгрунтованому скороченню робочого тижня і скороченню штату працівників. Зараз спостерігається зміна покоління, на керівні посади приходять молоді люди, та ряд соціальних питань вони не можуть осягнути. Це стосується своєчасного надання відпусток, оплати понаднормованої роботи, роботи у вихідні дні та ін. На мою думку, цими питаннями повинні займатися саме перші керівники, які повинні бути присутніми на всіх наших профспілкових засіданнях. Бо коли вони є, то можуть одразу прийняти необхідне рішення. Підтримую позицію переходу на централізований профспілковий облік.

Галина Швець, голова профкому пасажирського вагонного депю Ковель:

– Криза зачепила й наші профспілки, в результаті змушена була звільнити свого бухгалтера. Тож на 1 700 членів профспілки тепер працює одна, а бухгалтер працює скарбником на громадських засадах. Справляюся, хоча й важко. Нині профспілкові кошти треба берегти і правильно їх розподіляти. Не розумію, для чого було закупувати новорічні подарунки, якщо їх нашим дітям дає соцстрах. Якщо ми дружна сім'я, то давайте будемо економити кожну копійку. Хочу підняти ще одне питання з приводу проходження огляду в психоневропатолога у вузловій лікарні. Ми ж уклали з вузловою лікарнею договір про проходження медкомісії, платимо за це кошти, то чому ж сертифікат за проходження медогляду в психоневропатолога не включити в цей договір?! І нарешті питання, яке щоразу виникає з початком літніх перевезень, – спарені поїзди. Це питання важливе, адже впродовж тижневого перебування у рейсах для провідників пасажирських вагонів не створено належних умов для відпочинку, немає де поїсти, помитися. Треба ставити питання про недоцільність цього запровадження.

Анатолій Яким, голова профкому Самбірської дистанції колії:

– Розуміємо скруту, яка нині є на залізниці, та найбільший тиск насамперед відчувають колійники. А оскільки їх багато, то найлегше на них зекономити. Це - неправильний підхід. З першого квітня починаються капітальні роботи колійного характеру. Дякуємо, що є погодження про роботу у вихідні дні тільки за умови оплати праці, але чи не вийде так, що в неділю заплащать подвійно, а в п'ятницю будемо відпочивати. Перед "вікном" і після нього роботи буває набагато більше, ніж у саме "вікно", і колійники все одно будуть

Андрійовича зрозумів, що профспілка єдина й не залишить без підтримки ні одного члена профспілки. Бо психологічний тиск зі сторони адміністрації й зі сторони членів профспілки було б важко витримати. Найперше, потрібно заспокоїти людей. Важливо не допускати хаосу в душі людини. Якщо ми не допоможемо один одному, нам ніхто не допоможе. Після роз'яснень наші працівники вже були готові до реструктуризації, і зараз вони працюють у звичному режимі. Давайте не будемо перекладати на когось наші проблеми, а вирішуймо їх разом єдиною думкою, єдиним розумом, єдиним серцем і єдиною душею.

Світлана Семенович, інженер станції Чернівці:

– Нам вдалося самотужки провести ремонт стрілочних постів на станції Чернівці. Та на сьогодні залишилося гостре питання. У рамках ремонту вокзалу Чернівці, що проводився минулого року, було заплановано заміну старих дерев'яних вікон у приміщенні чергового по станції, та за відсутністю фінансування цього не зробили. Прошу посприяти у вирішенні цього питання. У нашому колективі з розумінням поставилися до неповного робочого тижня. Одноставно підтримуємо рішення конференції профспілки щодо відстоювання законних прав і соціальних гарантій залізничників.

Від комісії пленуму **перший заступник голови дорпрофсожу Іван Сельменський** висні зміни, які включено до проекту постанови.

Завідуюча фінансовим відділом дорпрофсожу Стефанія Семак доповіла про виконання профспілкового бюджету дорожньої профспілкової організації Львівської залізниці за 2008 рік та кошторис доходів і видатків на 2008 рік, відповіла на ряд запитань, які хвилюють членів профспілки, а саме: про відшкодування адміністрацією вилучених років звільненням головам профспілки, про виконання статутних вимог, а також про внески непрацюючих пенсіонерів і жінок, які перебувають у відпустці по догляду за дітьми. "Що стосується централізації коштів та майна первинних профспілкових організацій, то цю роботу ми проводимо з 2003 року, – зазначила Стефанія Семак. – У дорпрофсожі на централізації перебуває вже 12 профорганізацій та необхідно й далі працювати в цьому напрямі. У час кризи треба економити кошти, бо не можемо попередньо спрогнозувати, на які цілі вони нам знадобляться. Закупувати побутову техніку, згідно зі статуту профспілки, не можна, тому або дотримуємось статуту, або треба вносити зміни до діючого".

призначенням хворим, нестимуть за це відповідальність, і отримуватимуть за це винагороду. Ми повинні зрозуміти, що Лікарняна каса – це справа нова, де все для нас вперше і де всі ми вчимося.

Щодо 0,3 відсотка, які виділяє адміністрація профспілковим організаціям на культурну та спортивну роботу, то цього вже не буде. Але людина повинна відчувати, що профспілка є. Ми повинні допомогти людині, якщо вона цього потребує. Звичайно, до таких звернень підхід повинен бути індивідуальний, про це мене повинні інформувати голови профкомів, тоді ми колегіально прийматимемо рішення.

Незважаючи на те, що на сьогоднішній день Львівська залізниця при плані 40 тисяч тонн вантажів 37 тисяч тонн, все ж будемо пропонувати начальнику залізниці, аби поетапно з першого квітня переходити на повний робочий тиждень. У першу чергу колійники, КМСи, зв'язківці, енергетики, робота яких пов'язана з "вікнами". Чи вдасться нам це здійснити, зараз не готовий відповісти, адже потрібно зробити відповідні розрахунки.

Щодо станцій чи депю, які мають роботу й заробляють гроші на підсобному господарстві, то вони повинні перейти на повний робочий тиждень, бо вони заробляють і на себе, і на службу.

На сьогодні колійно-машинним станціям на Закарпатті потрібні вагони-ресторани, аби люди мали де поїсти. Це – соціальне питання, якими ми й займаємося. Необхідно зібрати холодильники та іншу побутову техніку, яку ми закупляли для будівельників, що працювали на дільниці від Здолбунова до Львова, і передати в ті КМСи, де проводяться роботи. А будівельники сьогодні повинні й самі шукати роботу. Частково вони будуть задіяні в роботах з колійниками.

Ми повинні й надалі займатися оздоровленням дітей у таборах. У питаннях допомоги ветеранам треба не забувати, що є пенсіонери різних категорій – одні отримують пенсію у 2000 грн, інші – 600 грн. Тому раді ветеранів треба пенсіонерів так би мовити диференціювати і допомагати тим, хто має найменшу пенсію і ледь виживає. Необхідно також уважно проаналізувати категорію одиноких пенсіонерів.

Андрій Сенишин подякував усім за спільну працю у 2008 році, закликавши всіх профспілкових голів працювати стабільно і краще, ніж минулого року, аби не було невирішених питань.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО